

عنوان مقاله:

چالش تعیین تراکم در شهرهای جدید

محل انتشار:

همایش بین المللی شهرهای جدید (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

محمد مهدی عزیزی

خلاصه مقاله:

[توضیح: مقالات این کنفرانس فقط به صورت چکیده در مجموعه سیویلیکا نمایش شده است] تعیین تراکم جمعیتی و ساختمانی به عنوان ابزار کلیدی در برنامه ریزی و طراحی شهری را می توان در زمره کلیدی ترین موضوعات و مسائل شهر یازی در دوران معاصر قرار داد. آنچه که موضوع پرداختن به تراکم جمعیتی و ساختمانی در شهرهای جدید را با چالش جدی مواجه می کند، متفاوت بودن ابعاد و عوامل موثر بر آن در مقایسه با شهرهای موجود است. تعیین تراکم بهینه در شهرهای موجود می تواند از طریق مطالعه و تحلیل درست عوامل مختلف موثر بر آن تحقق یابد، که از آن جمله شناخت و تحلیل عوامل اقتصادی، اجتماعی، جمعیتی، فرهنگی، کالبدی و زیست محیطی را باید نام برد. اما بخش عمده ای از این خانواده ها و فرهنگی ناشناخته ساکنین آینده شهرهای جدید از آن جمله هستند. شاخص تعیین سرانه کاربری ها، درآمد خانوارها، قیمت های زمین و مسکن، سرانه اعتبارات عمرانی، نرخ مالکیت اتومبیل، فقدان تصویری روشن از نرخ شد جمعیت، فاصله محل سکونت تا اشتغال، تجانس فرهنگی و خاستگاه اجتماعی ساکنین نیز از ابهامات دیگر هستند. تراکم در شهرهای موجود حاصل برخورد عوامل و نتیجه روند و تغییر شرایط در طول دوره ای طولانی، به ویژه در شهرهای تاریخی است. شاید ادعا شود که نبودن مسائل ناشی از وضع موجود در شهرهای جدید، خود می تواند به عنوان یک فرصت برای برنامه ریزی و طراحی مطرح شود که از طریق آن ساختار شهر در وضعیت مناسب تری شک گیری شود. با این حال، باید گفت که تراکم در شهرها ابزار و عنصری است که بر حسب شرایط مختلف زمان با تحولات و دگرگونیهای اساسی روبرو می شود. موضوعات مختلف برنامه ریزی و طراحی شهری در شهرهای جدید به شدت تحت تاثیر وضعیت تراکم قرار می گیرند. تراکم بر تقسیمات کالبدی شهر، برنامه ریزی مسکن، برنامه ریزی مسکن، برنامه ریزی کاربری زمین، برنامه ریزی شبکه ارتباطی و تاسیسات زیربنایی اثرات تعیین کننده دارد. از سوی دیگر، تغییر در شرایط تراکم جمعیتی و ساختمانی نیز موضوعات فوق الذکر را با تغییر و تحول مواجه می سازند. این فرایند، به ویژه در شهرهای جدیدی که با هدف شهرهای مستقل و با هویت برنامه ریزی و ایجاد می شوند از اهمیت بیشتری برخوردار می شود. مقاله حاضر تلاشی است تا از طریق کنکاش در تفاوت اساسی شهرهای موجود و جدید که اثرات تعیین کننده در تعیین تراکم دارند و نیز با بررسی تجربیات گذشته و نظریه های مطرح، نیز توسعه پایدار شهری نظیر حفظ محیط زیست، استفاده بهینه از زمین، و نیز بدون خدشه دار کردن اهداف طرح توسعه شهر جدید، مکانیزمی تعریف و بکار گرفته شود که اصل انعطاف پذیری در اولویت قرار گیرد تا تراکم آن با شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زمان سازگار شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/351421>

